

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Η Κυρία Θεοτόκος μας δίδαξε τη ζωή του Χριστού, της μετάνοιας, της ταπείνωσης, των αρετών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Παραμονή της Μεγάλης Εορτής της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στην Ιερά Μονή Παναγίας «Σπηλαιωτίσσης». Μέσα σε κλίμα βαθιάς κατάνυξης, κλήρος και λαός προετοιμάστηκαν πνευματικά για την πανσεβάσμια εορτή, υψώνοντας ευχαριστίες και δεήσεις προς την Μητέρα του Κυρίου, την προστάτιδα και σκέπη του

τόπου μας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεπτός Ποιμενάρχης απηύθυνε επίκαιρη ομιλία προς τους πιστούς, με αφορμή την επικείμενη μεγάλη εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Με λόγο πατρικό και εμπνευσμένο, αναφέρθηκε στο πρόσωπο της Παναγίας ως Μητέρας όλου του κόσμου και πηγής παρηγοριάς και ελπίδας. Παράλληλα, τόνισε τη σημασία του Ευαγγελικού αναγνώσματος της ημέρας, καλώντας όλους να μιμηθούν την ταπείνωση και την υπακοή Της, ώστε να προσεγγίσουμε με καθαρή καρδιά το μεγάλο μυστήριο της εορτής:

«Αυτό το πολύ όμορφο αλλά πολύ σύντομο Ευαγγελικό ανάγνωσμα που ακούσαμε σήμερα, αδελφοί μου, κατά την τέλεση της Θείας Λειτουργίας μας εδώ, σε αυτήν τη σπουδαία, ευλογημένη και κεχαριτωμένη πράγματι Ιερά Μονή της Ιεράς Μητροπόλεως της Κυρίας της Σπηλαιώτισσας, είναι το τέλος από δύο πολύ σπουδαίες παραβολές, τις οποίες ο Κύριος τις εξεφώνησε μέσα στο Ναό του Σολομώντος λίγο πριν από τη σύλληψή Του και από το εκούσιο πάθος Του.

Είπε τις δύο αυτές παραβολές. Η πρώτη είναι για τους δύο γιους που τους έστειλε ο πατέρας τους να εργαστούν στον αμπελώνα τους· ο ένας, ενώ στην αρχή αρνήθηκε, μετά πήγε· ο δεύτερος, ενώ ήταν καταφατική η απάντησή του, δεν πήγε ποτέ να εργαστεί στο αμπέλι τους – στο Γεώργιον του Θεού δηλαδή, αυτό σημαίνει

Η δεύτερη παραβολή είναι των κακών γεωργών, όπου τους τοποθέτησε ο Κύριος μέσα σε ένα μεγάλο αμπέλι να εργαστούν και, αντί αυτοί να αποδίδουν τους καρπούς και να δίνουν και ένα μέρος στον ιδιοκτήτη του αμπελιού, όταν ήρθαν οι άνθρωποι να πάρουν αυτά που τους ανήκαν, τους σκότωσαν, τους έδιωξαν, τους ατίμασαν και μάλιστα, την τελευταία φορά, έστειλε – λέγει ο Κύριος – τον Υιό Του και τον σκότωσαν και αυτόν. Προέλεγε δηλαδή ο Κύριός μας, ο Ιησούς Χριστός, για το πάθος Του και για τον σταυρικό Του θάνατο, όπου θα Τον σταυρώσουν οι άνθρωποι οι δικοί Του, οι οποίοι, ενώ είχαν την γνώση και την αποκάλυψη του ζώντος και αληθινού Θεού, δεν ενστερνίστηκαν τον Θεό εις τη ζωή τους.

Γι' αυτό λοιπόν ο Κύριος, μετά από αυτές τις δύο παραβολές, τις διδασκαλίες, λέγει: Να ξέρετε λοιπόν – τους λέγει – ότι «θα ἄρθῇσεται ἅφ' ὑμῶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν». Θα σας την πάρουμε, λέει, τη Βασιλεία των Ουρανών. Δεν σας αξίζει αυτή η Βασιλεία. Και πρέπει να ξέρετε, ότι όποιος προσπαθήσει να πέσει επάνω στον λίθο θα συνθλασθεί· όποιος προσπαθήσει να πέσει επάνω στην πέτρα θα χτυπήσει, θα πονέσει. Βέβαια, Αυτός ομιλούσε περί της πέτρας της πίστεως, που ήταν ο ίδιος ο Κύριος. Όποιος λοιπόν πέφτει επάνω στον Χριστό, όποιος αμφιβάλλει για την παρουσία του Χριστού, όποιος δεν ακολουθεί τη ζωή του

Χριστού, όντας Χριστιανός στη ζωή Του, θα συντριβεί, θα συνθλασθεί.

Και ξέρετε, αυτό γίνεται όχι μόνον στον Κύριό μας τον Ιησού Χριστό, αλλά σε κάθε άνθρωπο που είναι άνθρωπος του Χριστού, σε κάθε άνθρωπο ο οποίος ζει την κατά Χριστόν ζωή, την πνευματική ζωή. Όσα και να προσπαθούν να του κάνουν οι άλλοι και κυρίως όλοι αυτοί οι οποίοι αντιμάχονται τον Χριστό και την παρουσία του ζώντος Θεού στη ζωή του κόσμου και στη ζωή του ανθρώπου, θα περάσουν, όπως πέρασαν εκατοντάδες και χιλιάδες άνθρωποι, και η ιστορία θα τους αμφισβητήσει ή θα τους λησμονήσει και θα τους ξεγράψει έναντι των ανθρώπων οι οποίοι ζουν κατά Χριστόν.

Σήμερα εορτάζουμε έναν προφήτη. Είναι από τους δώδεκα ελάχιστονες προφήτες, όπως λέγονται. Είναι ο Προφήτης Μιχαίας, ο οποίος έζησε στο τέλος του 7ου και στις αρχές του 6ου αιώνας. Αυτός λοιπόν μας ομίλησε ακριβώς περί της Γεννήσεως του Ιησού Χριστού και μάλιστα ότι θα γεννηθεί εις τη Βηθλεέμ της Ιουδαίας. Ο κάθε προφήτης, είτε από τους μεγάλους είτε από τους μικρότερους, κάτι μας έλεγαν συγκεκριμένο αλλά «έν αϊσόπτρῳ καὶ έν αἰνίγματι, έν θεοπτίᾳ εὕρισκόμενοι, περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Μεσσία». Ο Μιχαίας λοιπόν μας είπε ότι ο Μεσσίας θα γεννηθεί στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας. Να λοιπόν κάτι πολύ σπουδαίο. Και αυτός ζούσε μέσα στην πλησμονή και στην ελπίδα της ελεύσεως του Μεσσία, του Σωτήρα Χριστού, εις τη ζωή του και εις τη ζωή των ανθρώπων και των συμπατριωτών του. Αυτό λοιπόν θα πρέπει να μας κάνει να σκεπτόμαστε κατά Χριστόν, να ζούμε κατά Χριστόν, να είμαστε βέβαιοι ότι εάν δεν ζούμε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, η Βασιλεία του Θεού θα αρθεί από εμάς, θα την πάρει ο Κύριος, θα την παραλάβει – δεν θα την έχουμε. Και βέβαια, όποιος θα θέλει να πολεμά τον Χριστό, θα συνθλάζεται, θα ταπεινώνεται.

Βέβαια, οι Ιουδαίοι, οι ακροατές του Κυρίου, όταν άκουσαν τις δύο παραβολές και αυτά τα τελευταία Του λόγια, γνώριζαν ότι γι' αυτούς τα έλεγε, διότι δεν ήταν δόκιμοι και ικανοί της Βασιλείας του Χριστού. Και παρότι έπρεπε να ελέγξουν τον εαυτό τους και να έχουν μετάνοια, λέγει το ιερό Ευαγγελικό κείμενο ότι αυτό – λέγει – τους ξεσήκωνε περισσότερο, και ήθελαν να Τον συλλάβουν και να Τον σκοτώσουν. Αλλά δεν το έκαναν εκείνη τη στιγμή, γιατί – λέγει – ήταν λαός πολύς ανάμεσα γύρω από τον Κύριο, οι οποίοι Τον αποδέχονταν ως προφήτη και διδάσκαλο, και γι' αυτό δεν μπορούσαν να Τον ακουμπήσουν, να Τον πειράξουν.

Βλέπετε πώς λειτουργούν οι δαιμονικές καταστάσεις εις τη ζωή των ανθρώπων. Όταν έχουμε τον ζώντα Θεό ανάμεσά μας, αντί να έχουμε μετάνοια και επιστροφή, γινόμαστε χειρότεροι ακόμη και θέλουμε να περάσει το δικό μας, να κάνουμε αυτό το όποιον εμείς επιθυμούμε, χωρίς να σκεπτόμαστε τον Θεό και χωρίς να

σκεφτόμαστε και τους άλλους ανθρώπους.

Ενώ η Κυρία Θεοτόκος, που ήρθαμε σήμερα όλοι μας προσκυνητές εις την Χάριν Της και στο ιερό Της εικόνισμα, το περίπυστο και θαυματουργό, άλλη ζωή μας δίδαξε. Μας δίδαξε τη ζωή του Χριστού, μας δίδαξε τη ζωή της μετάνοιας, μας δίδαξε τη ζωή της ταπεινώσεως, μας δίδαξε τη ζωή των αρετών. Γι' αυτό ήταν κεχαριτωμένη κόρη, γι' αυτό και επελέγη από τον Κύριο της δόξης να σκηνώσει μέσα Της εν Αγίω Πνεύματι και να γεννηθεί στον κόσμο και να έλθει ανάμεσά μας.

Αυτό το ιερό πρόσωπο λοιπόν, που σήμερα ήρθαμε όλοι μας να το προσκυνήσουμε, επειδή και αύριο θα έχουμε τη μεγάλη εορτή και πανήγυρη της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας, την Κοίμηση της Παναγίας μας και την εις ουρανούς Μετάστασή Της, θα πρέπει να δημιουργήσει μέσα στη ζωή μας, στη σκέψη μας, στην καρδιά μας, στις διαθέσεις μας, την παρουσία του Θεού, για να μην χάσουμε τη Βασιλεία, για να μην χάσουμε τη σωτηρία μας. Αυτός θα πρέπει να είναι ο αγώνας μας, αδελφοί μου - να μην χάσουμε τη σωτηρία μας.

Και η Μαρία, η Κυρία Θεοτόκος, η Παναγία μας, η Πάναγνος Μητέρα, γίνεται πρόξενος αυτής της σωτηρίας σε όλους μας· μας δείχνει τον δρόμο και τη ζωή. Εύχομαι σε εσάς και στις οικογένειές σας, μαζί με τους αδελφούς εδώ συνπρεσβυτέρους, η χάρις του Θεού, διά πρεσβειών της Παναγίας, να σας ευλογεί, να σας αγιάζει και να είμαστε όλοι μας αγωνιστές της Βασιλείας του Θεού και η Κυρία Θεοτόκος να είναι πρότυπο για μας και οδηγός στη ζωή μας.

Χρόνια πολλά και ευλογημένα, με το καλό να εορτάσουμε όλοι μας αύριο - και ο πατήρ Νεκτάριος ο Καθηγούμενος και οι προσκυνητές όλοι σας - την Κυρία Θεοτόκο, την Παναγία μας, την Πανήγυρή Της, την εξαίσια δόξα Της, με την ένδοξη Κοίμησή Της».

